

"Nou ja jongen, ik word altijd vreselijk geïrriteerd, door..."

Fred : Nou ja jongen, ik word altijd vreselijk geïrriteerd, vooral in Friesland, als ik al die onzin hoor: kunstenaar, meesterwerk, broek vol zilverwerk, eeuwigheidswaarde, Dziejus Kraajst! Stop die woorden maar in mijn reet en hou er dan een vlammetje bij, dan blaas ik ze alle maal weg!

Ik hààt die woorden. Al die knakkers uit de Renaissance, dat waren ambachtslieden die gewoon als rauwdauwen op een stuk marmer stonden te beuken of een stukje schilderden en aarna zich het leplazerus zopen en een wijf of een jongen pakten. Het woord geniale kunstenaar bestond gewoon niet in die tijd.

Ik ben een vakman die een tekening maakt of een schilderij, en in de marge absurdistische verhaaltjes en dat zo goed mogelijk schrijft. De rest is opgekookte shit. Daar zijn ze natuur lijk hoogst pissig over, in Friesland willen ze dat niet begrijpen, daar ligt hun makkes. Ik hoor nergens bij, ik wíl ook nergens bij horen, ik ben een éénling en dat wil ik blijven. Géén kul turele kliekjes, géén opgeschroefde verhalen, géén Boekenballen, géén shit, géén intellektu weel gelul; àls ik daar per ongeluk toch in zo'n kliekje beland, word ik dronken van ellende, ga ik vloeken, schelden, schreeuwen, met armen en benen rond mij heen maaien. Zélf ben ik van geen enkele importantie; je moet mijn werk leuk vinden of niet, dat maakt mij helemaal niets uit, maar je moet niet in mijn smoel glimlachen en achter mijn rug tijdens een opening van een tentoonstelling mijn werk be lachelijk maken zoals die fijne Groningse meneer R . B. flikte en dan kijkt zijn lieve vrouwtje Henriët er van op dat ik ' m de deur uit heb getrapt.. En of ik er nu een mooie vriendin op na houd, of af en toe aan mijn ballen krab of me laat neuken door een mooi wijf met een voorbinddildo voor, gaat het luizig e, pluizige kunstpu blikje in principe toch geen sodemieter aan, eigenlijk.

Fred: 't Is met mij zo geweest dat mijn kunstwerken altijd eerst door galeriehouders en mus eumdirec teuren geweigerd werden omdat zij zo ongewoon in het genre waren. Zo nu en dan komt de intelli gente, wel bespraakte kunsthistorcia Jacqueline Couvee uit Utrecht hier kijken en zegt : wat jij maakt heb ik nog nooit gezien ! En dan zeg ik : Ik ook niet daarom maak ik het, want een ander doet het niet ! 't Heeft ook te maken met mijn afkomst. Ide ene tak van de familie komt uit Noord Frankrijk. Daar heb je nog die los gezongen verftoetsen en potloodstreken, die een eigen leven gaan leiden. Op de automatische piloot, hè!

Het leven in de Bourgogne is ontspannen. Terwijl, boven de Moerdijk, daar gaat dat allemaal op één monotone calvinistische domineesdreindreun door. Stijve Jezussen uit Kampen, Fries land en Groningen zijn het met hun fatsoensmoraal! Die Noordelijke kunstenaars hebben ook dat boertige, houterige. De taalgrens ligt voor mij bij de rivieren. Boven de rivieren verandert de instelling van de meeste mensen, behalve van Zoervis, die dansend door het leven gaat met veel muziek !

Taal is muziek. Je moet de kadans horen lopen. Echt zo van Kedeng Keding. Ik bedoel van Lekker Ding, lekker Ding. Beeldende kunst gaat over structuren. Wie niet structureert is voor mij een fanta sieloze klerk! Die vlotte subisie boys met de laatste mode designbrillen die alle maal met een digitaal cameraatje rond lopen met een air van wijf maken kunst, hun foto boekje worden binnen tien jaar ver geetboeken. Modieuze flut ! Het bezwaar dat ik vanuit de Bourgogne tegen Nederland van boven de rivieren heb, is dat alles hier verziekt wordt door die grimmige, calvinistische ruzie en rotsooisfeer. Elkaar bestrijden, afmaken, smiespelen, intrigeren, de jaloezie, de kinnesinnen en de rancune, dat is mij gotzijdank allemaal vreemd... (wordt vervolgd)